

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 70/14
Luksemburgā, 2014. gada 13. maijā

Spriedums lietā C-131/12
Google Spain SL, Google Inc./Agencia Española de Protección de Datos,
Mario Costeja González

Interneta meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par paša veikto personas datu, kas parādās trešo personu publicētās mājaslapās, apstrādi

Tādējādi, ja pēc meklēšanas veikšanas, izmantojot personas vārdu, tiek atspoguļots rezultātu saraksts, kurā ir norādīta saite uz mājaslapu, kurā ir informācija par attiecīgo personu, šī persona var tieši vērsties pie meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja vai, ja tas neapmierina tās lūgumu, pie kompetentajām iestādēm, lai pie noteiktiem apstākļiem panāktu šīs saites dzēšanu no rezultātu saraksta

Savienības direktīva¹ ir paredzēta, lai aizsargātu fizisko personu brīvības un pamattiesības (it īpaši tiesības uz privātās dzīvas neaizskaramību) saistībā ar personas datu apstrādi un novērstu šķēršļus šo datu brīvai aprītei.

2010. gadā *M. Costeja González*, Spānijas pilsonis, iesniedza *Agencia Española de Protección de Datos* (Spānijas Datu aizsardzības aģentūra, *AEPD*) sūdzību par *La Vanguardia Ediciones SL* (lieltirāžas dienas laikraksta izdevējs Spānijā, it īpaši Katalonijā), kā arī par *Google Spain* un *Google Inc.* *M. Costeja González* apgalvoja, ka tad, kad interneta lietotājs ievadīja *M. Costeja González* vārdu *Google* grupas interneta meklētājprogrammā (turpmāk tekstā – “*Google Search*”), rezultātu sarakstā parādījās saites uz dienas laikraksta *La Vanguardia* divām lapaspusēm, kas publicētas 1998. gada janvārī un martā. Šajās lapaspusēs tostarp bija paziņojums par nekustamas mantas izsoli saistībā ar apķīlāšanu, kas veikta, lai no *M. Costeja González* atgūtu sociālās apdrošināšanas parādus.

Ar šo sūdzību *M. Costeja González* lūdza, pirmkārt, lai *La Vanguardia* tiktu uzdots vai nu dzēst vai izmainīt šīs lapas (lai tajās vairs neparādītos viņa personas dati), vai arī izmantot noteiktus rīkus, kurus sniedz interneta meklētājprogrammas šo datu aizsargāšanai. Otrkārt, viņš lūdza, lai vai nu *Google Spain*, vai *Google Inc.* tiktu uzdots dzēst vai aizklāt viņa personas datus, lai tie vairs neparādītos meklēšanas rezultātos un vairs nebūtu *La Vanguardia* saitēs. *M. Costeja González* šajā sakarā apgalvoja, ka apķīlāšana, kas uz viņu attiecās, tika pilnībā atrisināta jau pirms vairākiem gadiem un ka tās pieminēšanai vairs nebija nekādas nozīmes.

AEPD noraidīja šo sūdzību, ciktāl tā attiecās uz *La Vanguardia*, uzskatot, ka tās veiktā attiecīgās informācijas publicēšana bija likumīga. Taču šī pati sūdzība tika apmierināta, ciktāl tā tika vēsta pret *Google Spain* un *Google Inc.* *AEPD* šīm abām sabiedrībām uzdeva īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai izņemtu datus no sava indeksa un turpmāk padarītu piekļuvi tiem par neiespējamu. *Google Spain* un *Google Inc.* cēla divas prasības *Audiencia Nacional* (Valsts tiesa, Spānija), lūdzot atcelt *AEPD* lēmumu. Šajā sakarā Spānijas tiesa iesniedza virkni jautājumu Tiesai.

Šodien pasludinātajā spriedumā Tiesa vispirms konstatē, ka, automatizēti, konstanti un sistemātiski izmantojot internetu tajā publicētās informācijas meklēšanai, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs “vāc” šādus datus direktīvas nozīmē. Turklāt Tiesa uzskata, ka šis pakalpojumu sniedzējs pēc tam šos datus “atgūst”, “reģistrē” un “organizē” savu indeksācijas programmu ietvaros, “saglabā” savos serveros un attiecīgajā gadījumā “atklāj” vai “padara tos pieejamus” saviem lietotājiem to meklējumu rezultātu sarakstu formā. Tā kā šīs darbības ir tiešā un

¹ Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu aprīti (OV L 281, 31. lpp.).

beznosacījuma veidā norādītas direktīvā, tās ir jākvalificē par “apstrādi” neatkarīgi no tā, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs nešķirojot piemēro šīs darbības cita veida informācijai, kas nav personas dati. Turklāt Tiesa atgādina, ka direktīvā norādītās darbības ir jākvalificē par šādu apstrādi ar gadījumā, ja tās attiecas vienīgi uz tādu informāciju kā mēdijos jau publicētā. Vispārēja atkāpe no direktīvas piemērošanas šajā gadījumā lielā mērā padarītu šo direktīvu par bezjēdzīgu.

Tiesa turklāt nospriež, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs ir “atbildīgais” par šo apstrādi direktīvas nozīmē, jo tas nosaka šīs apstrādes nolūkus un līdzekļus. Tiesa šajā ziņā norāda, ka, ciktāl meklētājprogrammas darbība papildina mājaslapu izdevēju darbību un var būtiski ietekmēt pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, šādas meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam savas atbildības, kompetenču un iespēju ietvaros ir jānodrošina, lai viņa darbība atbilstu direktīvas prasībām. Vienīgi šādi direktīvā paredzētās direktīvas varēs tikt pilnībā nodrošinātas un vienīgi šādi datu subjektu (un it īpaši to privātās dzīves) aizsardzība varēs tikt efektīvi un pilnīgi nodrošināta.

Saistībā ar direktīvas teritoriālās piemērošanas jomu Tiesa norāda, ka *Google Spain* ir *Google Inc.* meitasuzņēmums Spānijas teritorijā un līdz ar to tā ir “reģistrēta” direktīvas nozīmē. Tiesa noraida argumentu, ka *Google Search* veiktā personas datu apstrāde nav īstenota šī nodibinājuma darbības ietvaros Spānijā. Tiesa šajā ziņā uzskata, ka personas datu apstrāde, kas ir veikta tādas meklētājprogrammas pakalpojumu vajadzībām, kuru ekspluatē uzņēmums, kura juridiskā adrese ir trešajā valstī, bet kuram ir nodibinājums dalībvalstī, ir veikta šī nodibinājuma “darbības ietvaros” direktīvas nozīmē, ja tā ir paredzēta, lai šajā dalībvalstī nodrošinātu tādu reklāmas laukumu reklamēšanu un pārdošanu, kuri tiek piedāvāti šajā meklētājprogrammā, ar nolūku padarīta par ienesīgu šīs meklētājprogrammas sniegto pakalpojumu.

Turpinājumā saistībā ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja atbildības apjomu Tiesa ir konstatējusi, ka šim pakalpojumu sniedzējam noteiktos apstākļos no rezultātu saraksta, kas atspoguļots pēc meklējuma veikšanas, izmantojot personas vārdu, ir jāizdzēš saites uz mājaslapām, kuras publicējušas trešās personas un kurās ir informācija saistībā ar šo personu. Tiesa precizē, ka šāds pienākums pastāv arī gadījumā, ja šis vārds vai šī informācija nav iepriekš vai vienlaicīgi tikusi izdzēsta no šīm mājaslapām, attiecīgajā gadījumā, pat ja to publicēšana šajās lapās ir likumīga.

Šajā sakarā Tiesa uzsver, ka šāda meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veikta personas datu apstrāde ļauj katram interneta lietotājam, kas veic meklēšanu, izmantojot fiziskas personas vārdu, iegūt ar rezultātu sarakstu strukturētu pārskatu par informāciju saistībā ar šo personu internetā. Tiesa turklāt norāda, ka šī informācija potenciāli skar daudzus privātās dzīves aspektus un bez minētās meklētājprogrammas šī informācija nevarētu vai vienīgi ar lielām grūtībām varētu tikt savstarpēji saistīta. Tādējādi interneta lietotāji var izveidot vairāk vai mazāk detalizētu to personu profilu, saistībā ar kurām tiek veikti meklējumi. Turklāt iejaukšanās datu subjekta minētajās tiesībās tiek palielināta tās lomas dēļ, kāda ir internetam un meklētājprogrammām modernajā sabiedrībā, kuras piešķir šai šādā sarakstā ietvertajai informācijai vispārpieejamu raksturu. Ņemot vērā šīs iejaukšanās potenciālo smagumu, tā atbilstoši Tiesas uzskatam nevar tikt attaisnota vienīgi ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja ekonomisko interesi šādā apstrādē.

Tomēr, ciktāl rezultātu sarakstā iekļauto saišu dzēšana atkarībā no attiecīgās informācijas varētu skart interneta lietotāju, kuri iespējami ir ieinteresēti piekļūt attiecīgajai informācijai, leģitīmo interesi, Tiesa konstatē, ka ir jāatrod taisnīgs līdzsvars it īpaši starp šo interesi un datu subjekta pamattiesībām, it īpaši tās tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz persona datu apstrādes aizsardzību. Tiesa šajā ziņā norāda, ka, lai arī, protams, datu subjekta interese parasti ir svarīgāka nekā šo interneta lietotāju interese, šis līdzsvars tomēr īpašos gadījumos var būt atkarīgs no attiecīgās informācijas būtības un tās jutīguma attiecībā uz datu subjekta privāto dzīvi, kā arī sabiedrības interesēm saņemt šo informāciju, kas var atšķirties tostarp atkarībā no šīs personas lomas sabiedriskajā dzīvē.

Visbeidzot, iztaujāta par jautājumu, vai direktīva ļauj datu subjektam lūgt, lai meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs izdzēstu no šāda rezultātu saraksta saites uz mājaslapām, jo tā vēlas, lai šī informācija pēc noteikta laika tiktu "aizmirsta", Tiesa norāda, ka, ja pēc datu subjekta pieteikuma ir konstatēts, ka šo saīšu uz mājaslapām iekļaušana rezultātu sarakstā pašreizējā stadijā nav saderīga ar direktīvu, tad attiecīgā rezultātu saraksta informācija un saites ir jāizdzēš. Šajā ziņā Tiesa norāda, ka pat sākotnēji likumīga datu apstrāde ar laiku var kļūt nesaderīga ar šo direktīvu, ja, ņemot vērā visus lietas apstākļus, šie dati izrādās neadekvāti, neatbilstoši vai vairs neatbilstoši, vai pārmērīgi saistībā ar mērķiem, kādēļ tie tikuši savākti vai apstrādāti, vai ar pagājušo laiku. Tiesa piebilst, ka, izvērtējot šādu pieteikumu, ko datu subjekts ir iesniedzis saistībā ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veikto apstrādi, tostarp ir jāizvērtē, vai šai personai ir tiesības, lai šī informācija, kas saistīta ar tās personu, pašreizējā stadijā vairs netiktu saistīta ar tās vārdu ar tāda rezultātu saraksta palīdzību, kurš atspoguļots pēc meklēšanas veikšanas, izmantojot tās vārdu. Ja tas tā ir, saites uz mājaslapām, kurās ietverta šī informācija, ir jāizdzēš no šī rezultātu saraksta, ja vien nepastāv tādi īpaši iemesli kā attiecīgās personas loma sabiedriskajā dzīvē, kas pamato īpašu sabiedrības interesi saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai, veicot šādu meklēšanu.

Tiesa precizē, ka datu subjekts var tieši adresēt šādus pieteikumus personas datu apstrādātājam, kuram tad ir pienācīgi jāizvērtē to pamatotība. Ja personas datu apstrādātājs neizvērtē šos pieteikumus, datu subjekts var vērsties kontroles iestādē vai tiesā, lai tā veiktu nepieciešamās pārbaudes un uzdotu šim apstrādātājam īstenot precīzus pasākumus.

ATGĀDINĀJUMS: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu dalībvalstu tiesām izskatāmo lietu ietvaros sniedz iespēju jautāt Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības tiesību akta spēkā esamību. Tiesa neizlemj valsts lietu. Valsts tiesai pašai lieta ir jāatrisina saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šāds nolēmums tāpat ir saistošs arī citām valstu tiesām, kuras izskata līdzīgu problēmu.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Fotogrāfijas saistībā ar spriedumu pasludināšanu ir pieejamas "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106